

Lomnické koncerty pomáhají obnově víry v obci

Lomnice (ČTENÁŘ) - Víra, naděje a láska! Znáte snad krásnější vyjádření odvěké lidské snahy po dokonalém naplnění života? A přidejme si k nim i hudbu, tu šlechetnou čarodějnicí preludující na strunách lidské duše snad od nepaměti. Avšak ne všem a ne vždy je Nejvyšším dopřáváno těšit se z toho naplněného stolu a ne vždy je také prostřen kvalitní krmí, jež zasytí naši duši. Tím více se sluší vyzvedávat ty, kteří naplňují vznešené cíle a to nezištně byť na úkor jiné činnosti. Mám tím na mysli i hudebně-pěvecké soubory v našich kostelích, konkrétně stále více známý a přitom výsostně kvalitní Bernardini z Břidličné.

Rozdávat krásu, city a přitom posilovat mnohde již povážlivě upadající víru naší milované a v současných zlatých časech tolik potřebné církve. Sbor Bernardini byl založen, resp. poprvé vystoupil v Břidličné roku 1994 a celá další léta se prezentuje jako Smíšený chrámový sbor pod vedením Bernardiny Meredřové. Družný kolektiv čítá asi 27 členů různých profesí a prezentuje duchovní skladby starých i současných mistrů. Lze v jeho repertoáru nalézt i spirituály a inspiruje se i slušnými písněmi lidovými tak blízkých srdci našich venkovských posluchačů bez vzdělání a přesto s duší po hudebním prožitku. Písně jsou doprovázeny pomocí varhan, harmoniky, kytary a banja. Nesmíme zapomenout na lahodný hlas flétny, vhnějící mnohdy slzy citu do každodenních životem okoralých duší.

Nutno předeslat, že chrámový sbor Bernardini nachází plnou podporu u duchovního otce farnosti Oswareka, přímo vzoru pilnosti a neutuchající snahy naplnit své kněžské poslání. Lidé se naučili žít bez víry, případně podléhat rádoby duchovnímu poslání podivných uskupení, které se vnucují pestřými letáky až do schránek. Však je znáte!

Není divu, že mnozí předpovídali Bernardini nezám, když už ne přímo brzký zánik. Byly chvíle těžší a střídané chvílemi radostnými, tak už to bývá na cestách života, že chvíli trní a chvíli zase květy potkáváme. Psal se tehdy rok 2005, když se s troškou obav vypravili do východočeského města Ústí nad Orlicí na Festival duchovních písní zasvěcený sv. Cecílii - byl to malý zázrak, ale opravdu se to stalo. Bernardini si přinesli pověstnou palmu vítězství a sv. Cecílie nad nimi držela ochrannou ruku.

Vraťme se však do přítomnosti. Lomnické vánoční koncerty Bernardini se staly již malou tradicí a bez nich si nelze kulturní život této vesničky ani představit. Ladosky zasněžený kostelíček na vršíčku se v den koncertu stává málem kulturním centrem lomnického světa. Cestičkou vyšlapanou ve sněhu se pohybují zachumlané lomnické panimámy ke svému svatostánku, který je vítá vlídným prostředím, brzy je kostelíček plný a lze tu vidět dámy v kožíších a ženičky v obstarožních zemních kabátech a všechny mají duše otevřené nadcházejícímu zážitku o kterém se mnohým dlouhá léta ani nesnilo. Jsou na hodnotném koncertě s duchovním rozměrem přesahujícím dědinku pod horami. Nesmíme pominout ale duši celého tohoto svátečního dění a tou je sama paní starostka Šomodíková, vzor starostlivosti o toho posledního návštěvníka a také vzor hluboce prožívané zbožnosti. Dobře sestavený program byl ve znamení hlubokého prožitku interpretů se snahou o působivý výraz.

Když lomnický koncert skončil, všechny čekalo občerstvení plné laskomin v místním sále se stoly plnými dobrot, v nichž prý dominovalo proslulé lahodné cukroví paní Ukládalové. Pochutnali si všichni domácí i my přespolní. I na duševní potravě může vyhládnout, vidíte! Díky paní starostko a všichni ostatní. Z dějin známe, že společenská atmosféra byla vždy spjata s hudbou, a to je i nyní, časem lidé pochopí a konzumaci hudby doplní v kostele i náboženskými prožitky, což je pro kultivaci devastované společnosti velmi žádoucí. Netřeba hned zdolávání výšin, někdy stačí překonat ten první schůdek ostychu a vejít do kostela.

(2.2.2013)